

anjeno je u ribarstvu ili odvraća se.

Izuzetno može dozvoliti postavljanje povećanja pravilnika.

raničen alat za ribolov sa četiri štakudice i jednom riječnikom ribolova po vode korisnim

a zabranjeno je da je čamcem, vašto bi smetalo

vanje ribolovnih cima ili drugim enjem konoplje, tñog materijala. koje materije odizanju hidro-eba paziti da se ržava će davati propisani su načini izdavati tu na davati. Nađem država vodi vojnih područnih uputstva za vojne površine.

ribarska gazi odbori. Oni to ili u ustupanju čini. U članu ovori se da tu sano gradski napravljene molbe mjestima i bari mesni narodni ribarstvu). Tu tevnim dozvolama 30 dana. Ovu etnici ispod 16 letnjih svojih rođaka pod nadzorom se uz naplatu redbe o dozvoli

ma za ribolov trebalo bi da upoznaju sve administrativne jedinice narodne vlasti i upravni odbori svih udruženja ribolovaca.

U cilju ribolova može se prelaziti pescice do vode preko tuđeg zemljišta, a kolima samo za prenošenje ribarskih sprava i ribe, samo ako drugog puta nema, a da se pri tom ne čini nikakva šteta. Ali ribolovac ulovljenu ribu ne sme prodavati niti zamjenjivati za neke druge predmete. Nažalost ovo se u poslednje vreme događa, a to je nemoral u sportskom ribolovu. To zlo treba novoosnovani Savez udruženja sportskih ribolovaca da suzbije, jer to kvari ugled ribolovnom sportu i onda to nije više sport nego nedozvoljena trgovina. Takeve ribolovce treba isključiti iz ribolovnih udruženja. Ribolovna društva su dužna da vode evidenciju o ulovu ribe svakog pojedinog člana i da podnose izveštaj o ukupnom ulovu.

Pravilnik preporučuje najprisniju saradnju između ribolovaca i narodnih

vlasti, a naročito u cilju podizanja mrežstilašta.

Što se tiče osnivanja udruženja ribolovaca, ona se csnivaju na području sreskog odnosno gradskog narodnog odbora. Ako se na tim područjima ne mogu osnovati ovakva udruženja zbog malog broja prijavljenih, tada se oni mogu upisati u najbliže udruženje ribolovaca.

Na posletku Pravilnik donosi kazne ne odredbe, zatim upute za osnivanje Saveza udruženja sportskih ribolovaca, i osvrće se na industriska postrojenja i njihove instalacije za prečišćavanje vode.

— Ne bude li se zauzeo Savez udruženja sportskih ribolovaca u Beogradu od svoje inicijative da ovaj Pravilnik uđe u narod, da ga svi njegovi članovi upoznaju, ostaće mrtvo slovo na hartiji.

Tokom iznošenja priskaza ovog Pravilnika mi smo na nekoliko mesta izneli i svoje primedbe.

Ante Tadić (Beograd)

RIBOLOVNE PRILIKE U NR SRBIJI

(Dopis iz Beograda)

Beograd — Rad Pecačkog društva »DUNAV«. — Na ovogodišnjoj skupštini zapazilo se da je ovo društvo u svome radu ove godine znatno napredovalo. Ova godina bila je najplodnija od svih posleratnih, a reorganizaciju je izvršilo 1946. godine.

Kada je »DUNAV« obnovljen imao je u 1946 godini svega 27 članova, zatim u 1947 god. 80 članova, u 1948 god. 285 članova, u 1949 god. 574 člana, a u 1950 god. popeo se broj članova na 8367. Naročite teškoće — kraj velikog broja članstva — zadaje društvu pomanjkanje posebnih prostorija. Društvo se još uvek nalazi kao gost u Lovačkom domu.

I kolektivni izlazak na ribolov teško je uspešno organizovati za tako veliki

broj članova. Najteže je pitanje podela pecačkog pribora, među mnogim članovima. Zato uprava društva apeluje na svest i strpljenje svoga članstva. Ipak društvu je uspelo da raspodeli članstvu u 1950 god. 28.180 komada udica u vrednosti 77.140 dinara. Podeljeno je 80.000 metara kanapa za pecanje u vrednosti od 46.557 dinara. Olova je dobio svaki član u dovoljnoj količini. Za sezonu u 1951 god. uprava je obezbedila 21.800 komada udica u vrednosti 55.266 dinara. I olova će dobiti članstvo u ovoj sezoni prema potrebi. Javorove Štapove dobiće jedino novi članovi koji ih uopšte nemaju.

Društvo je nabavilo četiri čamca, od kojih je jedan nabavljen poklonima društvenog člana Dobrivoja Vukasovića,

koga je društvo i za još neke poklone proglašilo na skupštini svojim društvenim dobrotvorom. Društvo je nabavilo i nov motor i preuređuje svoj stari motor. Za te objekte uloženo je oko sto hiljada dinara. Ti plovni objekti služe za društvene pečačke izlete i za prebacivanje članova sa obale reke Dunava na njegova ostrva, a u cilju ribolova.

Društvo je nabavilo i inventara i opravilo svoju staru drvenu zgradu na obali Dunava (za čuvanje čamaca).

Prihodi u 1950 god. iznosili su 430.310 din., a rashodi 415.811 dinara. U 1951 godini misli se potrošiti na stručnu literaturu 6500 dinara.

U cilju propagande društvo je izdalo u 1951 g. svoj listić pod naslovom BILLETEN Pecačkog društva »DUNAV«, koji je poslat svakom članu besplatno.

Č a č a k. — **Rad udruženja ribolovaca za grad Čačak i srez Ljubičko-trnavski**. Ovo agilno udruženje osnovano je 1930 godine. Do početka 1951 god. imalo je svega 200 članova, ali se od tada stalno vrši propaganda za upis novih članova, naročito u prikupljanju onih ispravnih ribolovaca, koji su raštrkani po celom srežu i inače prepusteni sami sebi. I masu divljih ribolovaca nastoji društvo da organizuje i disciplinira.

Na čelu društva стоји Đorđe Ristić, advokat, a sekretar je Kosta Koprivica, referent G. N. O.

Članovi društva love na Moravi i njениm pritokama: Dičini, Kamenici, Belici i Despotovici. U tim vodama love četrnaest vrsta riba, a u gornjem toku pri izvoru od Ivanjice love i pastrmke.

Snabdevanje alatom ide dosta teško, jer to zasad radi svaki član za sebe.

Udruženje stoji u dobrom odnosima sa mesnom ribarskom zadругom. Ipak nešto smetnje ima od mesnih fabrika, ali i to bi se dalo otkloniti kada bi fabrike imale savršenije naprave za uklanjanje štetnih otpadaka.

Ovo udruženje vodi neprestanu borbu protiv dinamita i ribokradica. Jedni i drugi prave ogromne štete ovašnjem ribarstvu. Bacaju dinamit na sve strane, truju ribu sokovima divizme, mlečikom, krečom i drugim otrovima.

Terenska milicija trebala bi mnogo više pažnje da posveti ovim prekršajima Zakona o ribarstvu i da strože kažnjava ovakva dela. Godišnja skupština energično je zatražila od narodne vlasti, da se dinamitašima stane na put, i odredila je novčane nagrade onim organima milicije, koji prijave ili uhvate najveći broj dinamita i ribokradica.

Uprava naglašava da je najveća smetnja u sportskom ribolovu ta, što Zakon o ribarstvu NRS dozvoljava sportski ribolov na teritoriji jednog sreža, a ne i na delimičnim teritorijima susjednih (graničnih) srezova. Tako se dogada čačanskim ribolovcima da ako zakorače na teritoriju susednog sreža u okolini Jelendola, koji je vrlo bogat ribom, naročito somovima, milicija ih vrati natrag. Tu u Jelendolu ulovljeno je somova od 30—50 kg težine.

Ribolovci bi želili da dobiju ribolovne karte za teritoriju više srezova na celu godinu, iako su članovi samo udruženja u jednom srežu, razume se uz povećanu taksu, i to bi bilo neke vrste republičke ribolovne dozvole, jer ograničenje Zakona o ribarstvu član 28 ne pomaže u punoj meri sportski ribolov. U tom smislu upućena je i jedna predstavka Ministarstvu poljoprivrede NRS, i to je izneto na osnivačkoj skupštini Saveza udruženja sportskih ribolovaca NRS.

VRNJAČKA BANJA. U ovome gradu ne postoji nikakvo udruženje sportskih ribolovaca, iako ih ima preko trideset iz same Vrnjačke Banje, a i priličan broj iz mnogobrojnih sela u okolini.

Neki su ribolovci članovi ribolovnih udruženja u Trsteniku, a neki u Rančevu. Tam dobjiju pečačke karte.

prestanu borokradica. Jedštete ovdašinamit na sve vima divizme, gđim otrovima. Malibim mnogo n prekršajima strože kažnjačupština enerđne vlasti, da put, i odredila organima mihvate najveći idica.

je najveća lolovu ta, što S dozvoljava iji jednog sreeritorijima suova. Tako se vima da ako isednog srez je vrlo bogat a, milicija ih lalu ulovljeno ežine. lobiju ribolovše srezova na vi samo udruume se uz pollo neke vrste role, jer ograru član 28 ne ortski ribolov. i jedna pretprivrede NRS, čkoj skupštinih ribolovaca

Jevome gradu enje sportskih preko trideset , a i priličan u okolini. ovi ribolovnih neki u Ranpecačke karte.

Žale se da su pečačke karte skupe. Stanju 400 dinara. Ipak svaki od njih ulovi ribe i za preko 400 dinara godišnje. I ovi pečaci apeluju da se zavedu karte za više susednih srezova ili za celu teritoriju NRS.

Šteta što u Vrnjačkoj Banji, koja preko cele godine, a svakog meseca, ima 1000—5000 gostiju, nema udruženja pečača i što Gradski narodni odbor ne izdaje pečačke dozvole, a po Zakonu o ribarstvu NRS član 26 i 28 na to ima pravo svaki mesni narodni odbor u banjama ili gradiški narodni odbor. Gradskom narodnom odboru to nije poznato. Mnogi bi gosti vadili dozvolu za pečanje, jer Morava nije daleko, a ni potoci na Goču, puni pastrmki, nisu daleko.

U ovome gradu moglo bi se organizovati udruženje, jer ima nekoliko vrlo iskusnih i obrazovanih pečača. I ako sada nisu upućeni u tu vrstu organizacije, jer ne čitaju niti znaju da izlaze stručni listovi, oni bi se u tome uvežbali. Smetnja je i u tome, kako nas uveravaju, da ih udruženja u srezovima u kojima su učlanjeni, ne puštaju iz svoga članstva. Po tome nema nikakvih ograničenja u Zakonu o ribarstvu u NRS. Novoosnovani Savez ribolovaca trebao bi ovu stvar da uzme u svoje ruke.

Ovdašnji ribolovci žele da bi se učenicima srednjih škola davale dozvole za ribolov. Zakon o ribarstvu NRS član 27, o tome govori. Ali upućivati ribolovce na Zakon, bila bi dužnost odgovarajućih referenata u srezovima. Nepoznavanjem Zakona koči se ribolov.

Nepoznavanjem i nepoštivanjem Zakona o ribarstvu uništava se riba, jer svako lovi ribu kako hoće i nedozvoljenim sredstvima.

Reka Morava sa mnogobrojnim pritokama prepustena je samoj sebi. Od ribara koji donose ribu na pijacu organi narodne milicije katkada zatraže ribolovnu dozvolu. Ako je nemaju, ribu zaplene.

Ribokradice su naročito prošle zime mnogo uništavale ribu u Moravi. Voda je bila niska i riba se povlačila u rečne virove, gdje je voda dublja. Tu su je bezdušni ljudi uništavali dinamitom.

U ovom delu Morave riba se, sem udicom, mnogo lovi čerencom u koji se ubaci mamae.

U Gradskom narodnom odboru žale se mnogo na dinamitaše, koji nemilice uništavaju ribu u Moravi. Milicija strogo kažnjava koga uhvati po prijavi, ali je ipak jedna nezgoda u tome, što milicija ne ide na teren u cilju hvatanja onih koji prekrše Zakon o ribarstvu.

Na Moravi se mnogo lovi mrežom zvanom zagažanj (5—20 m dužine), koja je vrlo gusta i njome se polovi sitna riba. To je protuzakoniti lov. Na Moravi se priređuju noću lovovi na krkuše pod karbidskom lampom, a riba se lovi pomoru obične viljuške.

Za vreme velikih poplava na Moravi ribu mnogo uništava mulj koji zatrpa ogromne količine mlađa.

Pored Morave dalo bi se urediti mnogo manjih ribnjaka. Oni bi se uredili u »ringlovima«, t. j. u udubljenjima iz kojih se vadi pesak za građu, ali nema stručnih lica koja bi taj posao vodila. Kada bi postojalo udruženje sportskih ribolovaca u Vrnjačkoj Banji ono bi se za taj posao angažovalo.

TRSTENIK. Iako u ovom mestu postoji i ribarska zadruga i udruženje ribolovaca aktivnost jednih i drugih doista je slaba. Obadve organizacije nemaju članove samo iz svoga mesta, već su kod njih učlanjeni mnogi ribari i pečaci iz okolnih mesta i sela.

Trstenik se svojom velikom izgradnjom danas pretvara u jedan veliki industrijski centar, pa bi i u ribarstvu mogao da pokaže više napretka i smisla za propagandu i ribarskog sporta i ribarskog zadrugarstva.

Sreski narodni odbor u Trsteniku već odavno se bavi mišlju da podigne ne-

koliko velikih ribnjaka pored reke Morave, a nedaleko Vrnjačke Banje. Ti bi ribnjaci bili podvodni terenima pored Morave. Tu bi se gajili šarani u cilju trgovine. Smetnju u podizanju ribnjaka čine zemljoradnici, koji na ovim terenima, jer su podvodni, dobiju odlične kulture u doba suše.

Ako se ostvare ti ribnjaci ne bi trebalo taj posao prepustiti samoj prirodi, tek onako da se voda iskoristi u cilju trgovanja sa šaranima, već to zemljište kada se oduzima od seljaka treba stručno voditi, da seljaci vide da je tu isto koliko koristi koliko je bilo i od oranicice, a moguće i više, ali samo onda kada se stručno vodi. Jedino se tako može ubediti seljaka u korist podizanja ribnjaka na bivšim oranicama.

Druge, Sreski narodni odbor treba neprekidno da čuva ove ribnjake, da ih ribokradice ne uništavaju.

RANKOVICEVO. — Iako ovde već duže vremena postoji Udruženje ribolovaca sa priličnim brojem članova, ipak nije uspelo da u svoje društvo učlani one mnogobrojne pecače koji love u vodama reke Ibra i Morave. Ti mnogobrojni ribolovci nemaju zakonskog prava na ribolov.

Na pijaci se vodi slaba kontrola da se dozna ko ribu prodaje i da li na to ima pravo: da li je to član neke zemljoradničke zadruge sa ribarskim otsekom, ili je možda koji član Udruženja ribo-

lovaca, koji ne poznaje Zakon o ribarstvu i prema tome ne zna, da on kao sportski ribolovac to ne bi smeo da čini, ili je to neki prodavac koji lovi ribu nedozvoljenim sredstvima.

Udruženje ribolovaca trebalo bi da postane aktivnije naročito na čuvanju ribolovnih voda od štetočina koji ribu bespravno uništavaju.

TITOVO UŽICE. — Ribolovci ovoga grada dosta se staraju da se Zakon o ribarstvu primenjuje u praksi. Narodna milicija goni nepravilnosti pri ribolovu i kažnjava dinamitaše i druge ribokradice, jer u vodama okoline ovoga grada mnogo se uništava riba pomoću zagažnja.

BELA CRKVA. — Ribolovni sport u ovom vojvodanskom gradu vrlo je dobro organizovan. Za ribolov je podesna reka Nera i mnogobrojna jezera u neposrednoj blizini grada. Ta su jezera nastala na onim mestima gde se kopao pesak. Najveće jezero iznosi preko hiljadu metara u dužini i dvesta metara u širini. Tokom vremena sva su jezera porobljena. Riba se do danas jako namnožila. U njima je bilo ulovljeno somova od 36 do 42 kg težine. Od riba ima u jezerima još i šarana, smuđeva, kesega i druge rive. Pecači love preko celo godine.

Udruženje ribolovaca je vrlo aktivno. Ono ima oko 200 članova. Njegovi članovi love još i na Dunavu i na Karašu.

RIBARSKA PRIVREDA U OSJEČKOM KRAJU

23.000 DINARA POVRH PLAĆE DOBILI SU RADNICI PODUZEĆA »ŠARAN« ZA MJESEC LIPANJ

Prema uredbi svi radnici i namještenci poduzeća »Šaran« za otkup i prodaju ribe u Osijeku, imaju plaću po efektu rada. Što je njihovo zalaganje u radu veće, imaju i veću plaću. Kad se svi troškovi odbiju od prihoda t. j. razlika cijene između nabave i prodaje,

amortizacija plaće i ostali troškovi, čista dobit se stavlja na poseban fond od kojeg se po stanovitom ključu povećava fond plaća, a ostatak dijeli na fondove za racionalizaciju i rezervni fond. Za mjesec lipanj podijelila se svota od 23.000 dinara, jednako na sve radnike i